

ikke er officielt — Mor og jeg rejser herfra iovermorgen.«

Meta saae tvivlende paa hende.

»Rejser I? ... Det maa da være bleven pludselig bestemt.«

»Ja, det skyldes Forhold her paa Gaarden, som jeg ikke godt kan tale om. Mor vilde endda have rejst tidligere; men jeg fik hende overtalt til at blive her for Enslevs Skyld. Vi er jo gamle Bekendte fra den Tid han og Far sad i samme Ministerium.«

»Det nævnede du ikke noget om før.«

»Du hører jo, jeg har egentlig slet ikke Lov til at tale om det. Men jeg syntes, du skulde dog vide det.«

»Hvor rejser I saa hen?« spurgte Meta, da hun igen havde gaaet lidt uden at sige noget.

»Jeg veed ikke bestemt. Maaske til Skagen. Der skal være saa livligt i Sommertiden.«

»Ja, det er der nok.«

De var nu naaet til Enden af Alleen, og her tog de Afsked med hinanden. Jytte, som ellers ikke kunde udstaa Scener, havde fugtige Øjne, da hun kyssede Venindens Kind til Farvel, og holdt hende saa længe fast, at Meta tilsidst selv trak Haanden til sig.

Saa gik hun langsomt tilbage.

Paa Vejen op ad Trappen hørte hun, at Frøken